

BİR

Sıradan Bir Gün

Gormik'in günü sıradan bir gün gibi başladı. Aklında canavarca düşüncelerle uyandığında (bütün gece canavarlık rüyaları görmüştü), o günün, gelmiş geçmiş en canavarsı canavar olacağı gün olduğuna karar verdi.

Yataktan fırlayıp kuyruğunu gerdi, sivri mavi kulaklarını dikleştirdi. Sonra bir parça ip yardımıyla, dikkate değer tek köpekdişinin büyüyüp büyümediğini ölçtü (büyümemişti).

Gormik alt kata inmeye başladı ve sonunda indi de (canavar merdivenleri olağanüstü derecede uzun oluyordu). Annesi inek reçeli yapmak için

Şporp!
Kırç!
Şpoooooorp!

diye inek doğruyordu.

Gormik'in annesi Mogra, tüylü pembe canavarlardandı. Aklınıza gelebilecek her tür hayvandan on kat daha tüylü

ve pembeydi. O kadar iriydi ki, Gormik annesinin ayak parmaklarının arasına saklanabiliyordu.

“Acıkmışsındır umarım, Gormik. Reçel neredeyse hazır,” dedi Mogra. Gormik sevinçle dudaklarını yaladı (bu arada köpekdişiyle dilini kesmemeye dikkat etti). Devasa bir sandalyenin bacağına tırmanarak yerine oturduğunda, babasının pencerenin önünde dikilmekte olduğunu fark etti.

Grumbor, Mogra’dan da iriydi. O kadar çok boynuzu ve köpekdişi vardı ki, ona sarılmak bile tehlikeli bir şeydi. Dikkatle bahçeye bakıyordu.

“Neye bakıyorsun öyle Baba?” dedi Gormik.

“Bunu görmelisin,” dedi Grumbor. Sesinin gümbürtüsünden reçel köpürmeye başladı.

“Ne?” dedi Gormik. Grumbor devasa eliyle Gormik’i tuttuğu gibi pencereye doğru kaldırdı. Gormik dışarı baktı.

“Kar!” diye bağırdı hayretle.

Gerçekten de bütün bahçe kalın, pırıl pırıl, beyaz bir kar örtüsüyle kaplıydı. Kar her yerdeydi; çimenlerden

çalıların üstlerine, Upuzun Ağaç’ın tepesine kadar.

Gormik’in

Upuzun Ağaç’ın en üst dallarında saklı ağaç evi bile karla kaplanmıştı.

“Ne güzel, değil mi? Yıllardır Ekişubat’ta

kar yağmamıştı,” dedi Mogra. İri patilerinden birini reçele batırıp tadına baktı. “Biraz inek eklemek lazım,” dedi kendi kendine.

“Dışarıda oynayabilir miyiz?” diye sordu Gormik, heyecandan çıldırmış gibi.

“Oynamak mı?” diye güldü kaşlarını kaldıran babası. “Canavarlık yapmak dururken oynamak niye? Kahvaltıdan sonra **Daha İyi Bir Canavar Olmanın Yolları** defterini alıp bahçeye gelmeni istiyorum. Ders Altı-Yüz-Beş-Yedi: Karı Tanı.”

Karlı bir ders mi? diye düşündü Gormik. *Karla canavarlığın ne ilgisi var?* Daha önce hiç bu kadar heyecanlı iki şeyi bir arada görmemişti! Yani bir eşekle atı aynı anda yemeye çalıştığı zamandan beri... Gormik kahvaltısını çiğnemedi yutup dört-beş kez şükranla geçirdikten

sonra, **Daha İyi Bir Canavar Olmanın Yolları** defterini almak üzere odasına koştı.

